

<i>preek</i>	12 april 2026 (feestelijke ingebruikname van de Kapel)
<i>thema</i>	Hier is het elke zondag Pasen
<i>tekst</i>	Johannes 20:19-29
<i>liturgie:</i>	Dit huis, een herberg onderweg (Kerkboek 163)
<i>aansteken paaskaars</i>	
<i>begroeting</i>	U roept ons samen als kerk van de Heer (Opwekking 797)
<i>kindermoment</i>	kinderlied: Hé zing je mee? (Mozaiek Worship Kids)
<i>kinderen naar hun club</i>	Laat het huis gevuld zijn met wierook van aanbidding (Opwekking 623)
<i>gebed</i>	
<i>lezen Johannes 20:19-29 BGT</i>	
<i>preek</i>	Wat ik zo nodig heb is bij U te vinden (Opwekking 893)
<i>toespraken</i>	
<i>gebedspunten</i>	
<i>gebed</i>	
<i>geloofsbelijdenis =</i>	Heer, U bent mijn leven, de grond waarop ik sta (Kerkboek 177)
<i>kinderen komen terug</i>	
<i>collece</i>	Let everything that has breath praise the Lord (Opwekking 885)
<i>zegen</i>	

Mag je twijfelen?

Misschien weet je niet zeker of de Bijbel gelijk heeft. Er zijn zoveel heilige boeken die van zichzelf zeggen dat ze de waarheid bevatten. Waarom zou je de Bijbel moeten geloven en die andere heilige boeken niet?

Misschien heb je je aarzelingen bij sommige verhalen uit de Bijbel. Er worden soms zulke verschrikkelijke dingen beschreven. Hoe kan God dat allemaal laten gebeuren?

Misschien denk je bij sommige verhalen uit de Bijbel: 'dat kan niet waar zijn!' Hoe zou je bijvoorbeeld kunnen geloven dat Jezus af en toe over het water liep?

Mag je zulke gedachten hebben?

Wat zou God daarvan vinden?

Vindt Hij het oké dat jij twijfelt? Zou Hij het goedkeuren dat je je twijfel zelfs uitspreekt? dat je je twijfel uitspreekt over het *beleid* van God (of dat wel zo goed is en of jij het wellicht beter zou doen)? en dat je misschien zelfs je twijfel uitspreekt over het *bestaan* van God?

Ik denk dat God het wel kan hebben. Moet je maar eens opletten hoe Jezus doet tegenover Tomas.

Toen Jezus nog leefde, had Tomas veel voor Jezus over.

Tomas wist dat de stad Jeruzalem voor Jezus gevaarlijk terrein was geworden. Toen Jezus toch die kant op wilde om bij zijn vriend Lazarus te zijn, hadden de anderen geprotesteerd: 'Veel te gevaarlijk!' Tomas had toen gezegd: 'Als Jezus erheen gaat, laten we dan met Hem meegaan. Als Hij sterft, dan moeten we Hem niet alleen laten. Laten we dan samen met Hem sterven.' (Johannes 11). Wat een kerel! die Tomas. Hij was trouw aan zijn Heer, ook toen het gevaarlijk werd.

Maar Tomas begreep lang niet alles van Jezus.

Zo zei Jezus tijdens de laatste gezamenlijke maaltijd: “Ik ga weg om voor jullie een plaats klaar te maken. En als ik dat gedaan heb, kom ik terug. Dan neem ik jullie mee, en dan zullen jullie bij Mij zijn. En je kent de weg.” Tomas snapte dat niet. Hij zei het ook eerlijk: “Maar we weten niet eens waar U naartoe gaat! Hoe kunnen we dan de weg kennen?” Jezus maakte toen duidelijk dat Hijzelf de weg was (Johannes 14). Maar het is zeer de vraag of Tomas dat begreep.

Inmiddels zijn ze een paar dagen verder.

Jezus is opgepakt, verhoord, afgeranseld, veroordeeld, gekruisigd, gestorven, begraven. Tomas had dat al aan zien komen. Misschien vindt hij het nu wel pijnlijk dat *Jezus wel* dood is en *hij niet*. Voor Tomas is het voorbij. De weg van Jezus is een doodlopende weg en hij moet zien dat hij daarmee in het reine komt. Als Maria uit Magdala de leerlingen van Jezus opzoekt om hun te vertellen dat ze de Heer heeft gezien, doet Tomas daar niks mee, *kan* hij er niks mee; hij houdt zich die zondag afzijdig van de rest.

’s Avonds zijn de leerlingen bij elkaar.

Het bericht van Maria heeft hen bij elkaar gebracht. Maar ze voelen zich niet op hun gemak want de volkswoede tegen *Jezus* kan zich zomaar tegen *hen* keren. Het zou hun dood kunnen betekenen. Daarom hebben ze voorzorgsmaatregelen genomen: ze hebben niet alleen de buitendeur op slot gedaan maar ook nog de binnendeur. Wat een angst. Begrijpelijk. Maar ze zijn bij elkaar. En ze bespreken met elkaar wat er allemaal gebeurd is, die zondag: wat ze gehoord hebben, wat ze gezien hebben.

Alleen Tomas is er niet bij.

Achteraf zoeken ze hem op. Ze vertellen hem wat er gebeurd is.

Ze vertellen hem dat Jezus ineens bij hen was. Hoe dat kon, dat zouden ze niet weten. De deuren waren echt op slot geweest (de buitendeur *en* de binnendeur) maar Jezus was toch ineens binnen geweest.

Ze vertellen dat Hij hen had gegroet op de gewone manier. Hij had gezegd: ‘Vrede allemaal!’; zoals wij zouden zeggen: ‘Goeieavond allemaal!’

Ze vertellen dat Hij daarna de littekens had laten zien aan zijn handen en aan zijn zij. En toen wisten ze zeker dat Hij het was, hun Heer. ‘Tomas! Je had er bij moeten zijn! We hebben de Heer gezien!’

Ze vertellen dat Hij hen daarna nog een keer groette, weer op die gewone manier. Maar pas de tweede keer drong tot hen door wat Hij daarmee bedoelde te zeggen: dat Hij hun over dat goede *sprak* omdat Hij het goede *gaf*, dat Hij van vrede *sprak* omdat Hij vrede *gaf*.

Ze vertellen dat Jezus hen er nu op uit wil sturen om dat goede (die vrede) namens Hem te verspreiden over de mensen zodat die niet langer vast hoeven te zitten in hun zonde en hun schuld maar, bevrijd van schuld en zonde, kunnen genieten van het goede (van de vrede) van Jezus.

Tomas moet het allemaal aanhoren.

Ze vertellen ook nog hoe Jezus ineens begon te blazen. Ze herinneren zich hoe het voelde: zijn adem die hun kant opkwam. Het leek wel of Hij ze allemaal zijn kracht wilde inblazen: de kracht die Hij had, dat Hij die met hen wilde delen zodat zij er niet langer verslagen en onderuitgezaakt bij zouden zitten maar op zouden veren en sterk zouden zijn, door de kracht van de heilige Geest. ‘Tomas, wat erg dat je er niet bij was. Je hebt wat gemist! Je hebt de Heer niet gezien!’

Maar Tomas wil het niet geloven.

Misschien is het voor de anderen echt Pasen, op die eerste zondag na Goede vrijdag. Voor hem niet. Hij kan het niet aanvaarden; hij wil het niet geloven.

Eerst zien! Eerst voelen!

Maar moet je eens kijken hoe Jezus met Tomas omgaat.

De afwezigheid van Tomas zal Hem niet koud gelaten hebben. Zo is Jezus niet. Die heeft niet iets van: fijn als je er bij bent, fijn als je meedoet, fijn als je gelooft, maar even goeie vrienden als je niet gelooft, als je niet meedoet, als je er niet bij bent. Hij mist je als je je terugtrekt, ook vandaag mist Hij mensen, zoals Hij op die eerste zondag na Goede vrijdag Tomas mist.

Jezus geeft Tomas de tijd.

Jezus geeft Tomas een week: om te overwegen wat er allemaal gebeurd is, om bij God zijn verdriet te uiten over zijn eigen houding in de dagen vlak voor Jezus' sterven, om God te zoeken in zijn verwarring over Jezus' dood, om tegen God te zeggen: 'O God, ik geloof maar kom mijn ongeloof te hulp.' Wat een geduld! Zo is Jezus! onze Heer! Een volle week krijgt Tomas van Jezus.

Jezus zet zijn andere leerlingen in beweging.

Zij hebben de Heer gezien. Het is nu aan hen om dat aan Tomas te vertellen. Hun woorden zijn belangrijk, hun energie doet er toe, hun liefdevolle betrokkenheid helpt. Zoals dat ook vandaag helpt, ertoe doet, belangrijk is, als iemand het niet meer ziet zitten om er op zondag bij te zijn omdat het leven te veel pijn doet. Dat jij dan liefdevol betrokken bent bij zo iemand, actief bent met de energie die je van God ontvangt, woorden spreekt die je niet zelf bedacht hebt. In beweging gebracht door onze Heer.

Jezus komt speciaal voor Tomas nog een keer.

Precies een week later laat Hij zich weer zien, weer op zondag. Ook die tweede zondag zijn de leerlingen bij elkaar. Er is één groot verschil met de eerste zondag. Dit keer is Tomas er wel bij. Maar verder is alles hetzelfde. De buitendeur en de binnendeur zijn op slot. Jezus is ineens binnen. Hij groet op de gewone manier: 'Vrede allemaal'. Tomas kan nu met eigen ogen zien wat zijn vrienden een week eerder al gezien hadden. *Zij* hadden de Heer gezien; *hij* ziet de Heer nu ook. Wat een geschenk van Jezus.

Maar het lijkt erop dat het voor Tomas niet voldoende is.

Daar kun je aan zien dat geloven niet meevalt. Tegen God zeggen: 'Ik vertrouw op U' ... Dat kun je misschien wel zeggen als de zon schijnt en het leven je toelicht. Maar dat *ook* zeggen als er een groot verdriet in je leven is, als alles duister is ... Dat doe je zomaar niet, zelfs niet als je (zoals Tomas) met eigen ogen de Heer ziet. Er is meer voor nodig.

Daarom kiest Jezus voor een persoonlijke benadering.

Tomas mag het gekwetste lichaam van zijn Heer *zien*. Hij mag de littekens van zijn wonden *voelen*. Jezus nodigt hem daartoe uit. En Jezus zegt daarbij: 'Stop nu met *niet* geloven! Geloof! Vertrouw op Mij!'

Dankzij Jezus gaat Tomas zeggen: 'Mijn Heer! Mijn God!'

Misschien snapt Tomas nog steeds niet hoe het precies zit met Jezus. Maar dat hoeft ook niet.

Geloven is niet: alles snappen, op elke vraag een goed antwoord weten te geven, elke plooi in de Bijbel gladstrijken.

Geloven is iets anders.

Geloven is: ernaar verlangen dat het goed zit tussen jou en God, erop vertrouwen dat het vrede is dankzij Jezus Christus die jouw Heer is en jouw God is.

Geloven is: leven in de vrede van Christus, die vrede verspreiden (zo goed en zo kwaad als het gaat in deze wereld die aan alle kanten in de fik staat).

Het begint bij Jezus die dood was *en Hij leeft*. En daarom is het (ook op deze nieuwe locatie) elke zondag Pasen.